

ιδίως καὶ προβάζει· ἡ πολλαπλὴ τοῦ θέματος ἀνάπτυξις καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ἰδεῶν παραγόμενος ἀγών.

Ἡ συγγραφή τοῦ Garnier δὲν ἀντιβέβηκε νὰ ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἐπιστήμην, οὐδ' εἶνε προωρισμένη ἀποκλειστικῶς διὰ τοῦς εἰδικῶς τὴν ἐπιστήμην ταύτην θεωροῦντας· ἀλλ' ἔχει σαφῆ τὴν γλῶσσαν, ἀνεπιτήδευτον τὴν ἔκφρασιν, εὐμεθέδον δὲ τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης καὶ διὰ τοῦτο ἀποβαίνει εἰς χρησιμωτέρα εἰς ἡμᾶς. Ἡδύναιος ἴσως, ὡς καὶ ὁ μεταφραστὴς αὐτοῦ ἐν τῷ προλόγῳ του ἀνομολογεῖ, νὰ γείνη καὶ καταλλήλοτερά ἐκλογὴ, νὰ ἐξελληνισθῇ δὲ πωτέρον τι τὰς ἰδέας ἔργον καὶ συνοπτικώτερον ἐν τῷ συνόλῳ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ βίᾳ, εἴε λίαν εὐπρόσδεκτον καὶ εἰλικρινῶς εὐχόμεθα ἵνα γενικευθῇ ὡς οἶόν τε ευρύτερον ἢ μελέτῃ αὐτοῦ.

Τὸ κύριον μέρος τοῦ «Οἰκονομολογικοῦ Ἐγχειριδίου» ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν 338 πρώτων σελίδων ἐν αἷς εἰς τρία κεφάλαια περικυβεύεται· ὁ συγγραφεὺς τὴν δημοσιονομικὴν ὕλην, ἥτις περὶ τοῦ φόρου, περὶ τῶν δανείων καὶ περὶ τῶν δαπανῶν καὶ μεταρρυθμίσεων. Τὸ δεῦτερον μέρος περιλαμβάνει «σημειώσεις καὶ ὑπομνήματα στρατιωτικὰ, ἱστορικὰ καὶ στατιστικὰ» εἰς ἀνεξάρτητα ἀλλήλων εἰδικὰ ἄρθρα, εἴτε τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ εἴτε ἄλλων διασημῶν, χρησιμεύοντα δὲ εἰς πληρεστέραν κατανόησιν τῶν πρόσθεν συστηματικῶς ἀλλὰ συνοπτικῶς ἐκτεθέντων. Καθ' ὅλον δὲ τὸν τόμον ὑπάρχουσιν ἐγκατεστημένοι ὑποσημειώσεις τοῦ μεταφραστοῦ, χρήσιμοι τῷ ἑλληνι ἀναγνώστῃ.

Ἀνομολογούντες τὴν μεγάλην χρησιμότητά της τῆς συγγραφῆς καὶ τὸ ἐπιτυχὲς τῆς μεταφράσεως, ευελπιστοῦμεν οὖν ὅτι ἡ ὑπόθεξις τοῦ βιβλίου ἔσται τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν φιλόπαριν μεταφραστὴν εἰς μεταγλώττισιν καὶ τοῦ ἑτέρου τόμου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως «τοῦ Ἐγχειριδίου τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας», δι' οὗ συμπληροῦται τὸ ὅλον ἔργον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 13 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τοῖς τμήμασι προεβλήθησαν τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες πιθανῶς θελοῦσι περατωθῇ μέχρι τέλους τῆς ἐβδομάδος. Ἀπὸ τῆς προσηοῦς δ' ἐβδομάδος ἴσως θέλει ἀρχίσαι ἡ ὁριστικὴ ἐξέλεξις ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ.

— Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος τὴν ἐξ 100.000 φράγκων δωρεάν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς κ. Ἀθέρωφ διέθηκεν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως κτερίου τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐν Ἀθήναις, ἀφοῦ δ' ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασίν του ταύτην εἰς τὸν κ. Ἀθέρωφ, ὁ μεγαλόδοτος ὁμογενὴς ἐξήλυσεν, ὅτι ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου διατίθῃ καὶ αὐτὸς 600.000 φράγκων. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν τούτων, κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ διοικητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. Θ. Μάνου καὶ προέδρου καὶ τοῦ ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ν. Πουρνάρου, τῶν ταγματάρχων τοῦ μηχανικοῦ κ. κ. Λυκούδη καὶ Τσαμζοῦ καὶ τοῦ ἐπιάτου κ. Σ. Μυκωνίου ὡς μελῶν, ὅπως ἐξέμῃ τὸν κατάλληλον χώρον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κατεστημένου. Ἡ ἐπιτροπὴ συνήλθε προχθὲς πρὸς τοῦτο. Κρίνουσα δὲ καταλλήλοτερον τὸ πεδίον τοῦ Ἀρείου, ἀπεφάσισε νὰ προτείνῃ τὸ ἐν λόγῳ μέρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ ἤρξατο τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ἀσκήσεων ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρείου εἰς θέσιν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγείου ὁριθεῖσιν, καὶ ἦτις διεγέρθη καταλλήλως χάριν τῶν ἀσκήσεων. Οἱ δέκα λόχοι τοῦ Συντάγματος θὰ ἀσκήθωσι κατὰ τὴν ἐπομένην σειράν· α) Οἱ πρώτοι λόχοι τῶν ταγματῶν εἰς τὴν κατασκευὴν τερρῶν· β) οἱ δεῦτεροι καὶ τρίτοι λόχοι εἰς ἔργα σκαυεῖν, καὶ ἐκ τούτων οἱ δεῦτεροι μὲν εἰς τὴν πρακτικὴν ἀσκήσιν τῆς χαρακωτικῆς, οἱ δὲ τρίτοι εἰς ἔργα διωρυγμάτων ποταμῶν· γ) οἱ τετάρτοι λόχοι εἰς τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων καὶ ἰδίων εἰς τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως τοῦ πυρὸς καὶ δ) οἱ πέμπτοι λόχοι εἰς τὰ ἔργα τὰ κατασκευαζόμενα πρὸς ἐγκατάστασιν στρατοῦ ἐν ἐκστρατεία καὶ ἰδίως εἰς τὴν κατασκευὴν καλυβῶν.

— Ἡ ἑλληνικὴ Ἀτμοπολιτικὴ Ἐταιρία διέταξε τὰ πρα-

κτορεῖα αὐτῆς νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς ἱατροὺς, τοὺς προσηκουμένους εἰς τὸ ἐνταῦθα συγκροτηθῆσαν συνέδριον κατὰ τὴν 22 Μαρτίου, καὶ τὰς κυρίας αὐτῶν τὰ διὰ Πειραιᾶ εἰσιτήρια μετ' ἐπανόδου ἐπὶ ἐκπτώσει 50 % δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ συνεδρίου.

— Κατὰ τὴν «Πρόνοιαν» Πειραιῶς συνέστη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κκ. Μιλ. Κανάρη, ὑποναυάρχου καὶ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στόλου, Κ. Σαχτούρη ἀντιπλοῦρχου ὡς ἀρχιεπιστολέως, Ν. Λιουδῆ, ὑποπλοῦς τοῦ καὶ Δημ. Ἀργυροπούλου, ὑποπλοῦ ἀρχου, ὡς ὑπασπιστοῦ τοῦ ὑποναυάρχου, ἥτις ἐνετάλη νὰ ἐνεργήσῃ γενικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ στόλου, νὰ συντάξῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ προτείνῃ τὰ πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ μέτρα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἄρξεται τῶν ἐργασιῶν τῆς πρῶτης ἐβδομάδος τῆς Τεσσαρακοστῆς διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑπὸ τὸν μοίρχρον κ. Δημ. Ἀδσκαρην μοίρας τῶν γυμνασίων.

— Αἱ τελωνεακαὶ εἰσπράξεις τοῦ Κράτους κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰανουαρίου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,237,916, 85, αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 1,332,438,13, ἥτοι αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τελωνεακαὶ εἰσπράξεις τοῦ Ἰανουαρίου ὑπερέβαλον τὰς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 905,478,72. Ἐν ταῖς εἰσπράξεσι δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ τῶν ὑποτελωνείων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Δ. Κ. Πύργον. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα βιβλία. Ἐνεγράφη καὶ ὁ κ. Ν. Β. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν λίαν εὐμένην ὑποστήριξιν. Ἀπεντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερώς. — κ. Π. Μ. Χίον. Τὴν εὐθύνην διὰ τὸ βιβλίον ὑπέχμεν ὅχι ἡμεῖς, ἀλλὰ ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐκδότης, ὁ προκηρύσσων οὕτω τὸ ἔργον. Οἱ πίνakes πωλοῦνται χωριστά, ἀλλὰ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἐστίας», ὡς οὐδὲ τὸ περὶ Πινδάρου ἔργον. Διὰ τὸ ποίημα εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς, ἀλλὰ δὲν συμμεριζόμεθα τὴν ὑμετέραν γνώμην ὡς πρὸς τὰ προτόνια τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως — κ. Γ. Ι. Κ. Τρίκαλα. Ἐγένετο ἡ διόρθωσις. Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο εὐχαρίστως ἀποδεχόμεθα τὴν ὑμετέραν ἐντολήν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑπὲρ τῆς «Ἐστίας» προαίρεσιν. — κ. Φ. Κ. Μανσοῦραν. Τὸ ἐκδοθὲν ἄρτι: λεξικὸν Βαρβάτη εἶνε ἐλληνο-γαλλικόν, καὶ τιμᾶται φρ. 12. Ἀντίτυπον δυνάμεθα νὰ σὰς ἀποστείλωμεν εὐθὺς ὡς παραγγείλητε. — Φιλομαθεῖ. Τούς περὶ φοινίκας αἰγυπτιακοὺς μύθους ἀφηγεῖται πρῶτος ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὁ Ἡρόδοτος (Β', 73), ὅστις οὐδὲν λέγει περὶ τῆς ἐκ τῆς τέφρας του ἀναγεννήσεως τοῦ μυθώδους ὄνθιου. Οἱ περὶ ἀναγεννήσεως μῦθοι τῶν Αἰγυπτίων φέρονται παρὰ μεταγενεστέροις συγγραφεῦσι· καὶ δὴ παρὰ Τακίτῳ (Ann. VI, 28), Πλίντῳ, Ὁβελίῳ, Φιλοστράτῳ, Δευκιανῷ καὶ τῷ βυζαντινῷ Τζέτζῃ. Πάντας δὲ τοὺς περὶ φοινίκας μύθους συνέλεξεν ὁ πατὴρ τῆς ἐκκλησίας Λακτάντιος, ἐν ἰδίᾳ πραγματείᾳ Phoenix. Κατὰ τοὺς νεωτέρους μυθολόγους ὁ φοινῖξ (ἐν αἰγυπτιακῇ γλῶσσῃ Βεντού) εἶνε σύμβολον τῆς δύσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καὶ προσέτι τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Τὸ σύμβολον τοῦ φοινίκου καὶ τῆς δάρνης ἐν τοῖς χρυσοῖς, ἀργυροῖς καὶ χαλκίνοις νομίσμασι· τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἐνέκρινεν ἡ ἐν Ἀργεῖ Α' τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις διὰ τοῦ Ζ' ψηφίσματος αὐτῆς, τῆς 31 Ἰουλίου 1829. — κκ. Κ. Γ. Κ. Γέτα, Π. Κ. Ἀμφισαν, Ι. Ν. Α. Λαμίαν, Μ. Ε. Μαντισσαίτη, Θ. Κ. Καβέλλαν, Α. Σ. Norfolk, Ν. Π. Βουκουρέστιον, Χ. Α. Πορτ-Σαῖτ καὶ Ν. Κ. Σμύρνην. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἀπάντησιν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Θ. Κέρκυραν. Ἐλήφθη ἐγκρίτως. — κ. Ἀδελφ. Σ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐχετε διακαιόν. Τὸ λάθος ἦτο τῆς διεκπεραιώσεως ἡμῶν καὶ σὰς ζητοῦμεν συγγνώμην. — κ. Σ. Α. Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμᾶς διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. Ἀπεντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερώς. — κ. Χ. Α. Π. Σμύρνην. Ἀπέθανε τῷ 1880 καὶ ἦτο ὁμώνυμος τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν. Ἐτάφη δ' ἐν Τατοῖῳ, εἰς θέσιν μνηρῆν, ἐπὶ λόφῳ δασώδους κειμένου ἐντὸς τῆς βασιλικῆς ἐπαύλεως. Τὴν κόνιν τῆς βασιλίδος καλύπτει ἀπλούστατον ἐκ λευκοῦ λίθου μνημεῖον, ἐφ'